

Už 120 dětí chodí do školy

Učitelé, Manuela, Jos a Blandine s žáky, kteří již mají školní uniformu (nahore) a s těmi, kteří ji ještě nemají (dole)

majitelé nedokázali vypořádat. Už se zdálo, že nebudeme moci pokračovat v našem projektu, neboť majitelé farmy si vše odvezli. Ocitli jsme se najednou bez elektřiny,

Děti mají velkou radost z nové školy, jednoduchých lavic a z jejich prvních vlastních učebnic!

L: Wolfgang v Kinshase nakládá na nákladák Phillipovi firmy

P: Vykládání prvního nákladu na farmě v Mushapu: potraviny pro tým, matrace, generátor, obuv a ošacení pro děti atd.

Pan a paní Mpona (u kterých bydlíme, když jsme v Kinshase) s Wolfgangem, sušenou rybou a dalšími potravinami pro Mushapo

vody, internetu, postelí, stolů i židlí. Zůstali jsme opuštěni v buši a museli najít nějaké řešení. Díky Bohu za zázračnou a neočekávanou pomoc našich dobrých přátel, která nám umožnila pokračovat i bez pomoci farmy.

Jean, bývalý předák farmy, souhlasil, že pro nás bude pracovat za poloviční plat, než měl na farmě, protože ví, že jsme dobrovolníci na plný úvazek a musíme sami na vše sehnat finanční podporu. Poté jsme se sešli s Philipem, manažerem jedné velké firmy v Tshikapu, a ten souhlasil, že nám přiveze všechny věci, které jsme měli uloženy v Kinshase, až

do Mushapa – více než 1000 km po velmi špatné silnici a částečně i lodí po řekách Kongo a Kasai. Jeho firma rovněž zabezpečuje naši dopravu z Tshikapa do Mushapa a podporuje naši práci mnoha dalšími úžasnými způsoby. Pro dopravu materiálu na stavbu jsme pořídili dvě „pousseousse“ (kolečka), neboť už nemáme k dispozici žádné jiné dopravní prostředky. Když jeden z našich dalších přátel slyšel, že nemáme elektřinu, dal nám nový generátor, abychom pokryli alespoň základní potřeby.

Vzhledem k tomu, že se stavba naší školy protáhla kvůli uzavření farmy,

Ananasová pole potřebují odplevelit, vzadu ještě s plevelem, v předu již odplevelená

Zástupce náčelníka Muejiho, náč. Mbumba Thumba, řed. Bernard a jeden z učitelů

Jean, Bernard and Jos, kteří na vše dohlíží

Blandine učí děti základní hygienu a vyučuje nedělní školu. Výborně se při tom spolu s dětmi baví.

Ředitel školy Bernard s rodiči našich žáčků

požádali jsme majitele farmy, zda bychom mohli používat jejich prázdné budovy, dokud nebudeme mít vlastní. Oni s tím souhlasili a dokonce nám dovolili používat jejich půdu pro pěstování plodin, což bude přínosem i pro ně, neboť to zabrání, aby se jejich pozemek proměnil opět v divočinu. Tuto nabídku jsme s radostí přijali, protože náš vlastní pozemek potřebuje ještě spoustu práce, než na něm budeme moci pěstovat plodiny.

Wolfgang, Jos a Jean pracovali na všech přípravách v Kinshase. Sháněli semena, sazenice a potraviny na několik dalších měsíců v buši. Později z Německa dorazila Manuela a rovněž se zapojila do práce. Blandine, zdravotní sestra a učitelka v nedělní škole v Kinshase, nabídla svou pomoc v Mushapu. Jakmile první tým dorazil na farmu, rychle se utábořili a přestavěli dvě obytná stavení na 4 třídy a otevřeli školu, za což jsme my, děti, místní náčelníci a celá vesnice moc vděční. Vybrali jsme si Bernarda, který je nyní ředitelem školy, a další tři místní učitele.

Čím déle se pohybujeme v této oblasti, tím více si uvědomujeme, jak bude těžké se postarat o ty stejné děti, které chceme vzdělávat a školit v dlouhodobém měřítku. Mnoho lidí zde totiž žije jako nomádi. V této oblasti je možné najít diamanty, i když ne v dostatečném množství, aby to lidi uživilo. Bylo by mnohem lepší, kdyby se věnovali zemědělství, chovali slepice a kozy atd. Jelikož ale doufají, že jednou na nějaký ten diamant narazí, raději dál hledají. A jakmile se dozvědí, že se dá více diamantů najít v jiné oblasti, přestěhují se. Jejich hliněné chatrče stejně dlouho nevydrží, tak si jen zabalí pár svých věcí a odtáhnou jinam.

Jos vydoloval pařez z budoucího hřiště

"Kadibudka" nedaleko školní budovy

Zeleninová zahrádka s mrkví, cibulí, rajčaty, salátem a ananasy

Ananas pro děti... tak lahodný a zdravý

Sazenice akátu jako plot kolem budoucího školního pozemku

Děti jsou často využívány jako pracovní síla např. na kopání, nošení vody, přípravu jídla a péči o menší sourozence. Dle statistik UN, v oblasti Katanga, která je bohatá na přírodní zdroje, pracuje jedna třetina dětí v dolech a lomech. Dlouhodobé a smysluplné vzdělávání se tak stává problémem a přináší to obtíže i našemu programu adopce na dálku. Budeme dělat vše pro to, abychom v místních lidech inspirovali změnu způsobu myšlení, ale bude náročné přimět je k tomu, aby začali myslet na budoucnost svých dětí a plánovali na zítřek. Přesto máme velikou radost, že se nám podařilo otevřít

školu a zahájit zemědělský projekt a že stavba naší vlastní budovy pokračuje.

V Praze se nám pomalu daří zařizovat naši novou základnu. Což přišlo vhod zvláště teď, když byla Lenka hodně nemocná, a jsme moc rádi, že se uzdravila bez operace. Anisska chodí ráno do školky, kde se jí moc líbí a kde se také zdokonaluje v češtině. Setkáváme se tu s mnoha lidmi, které naše práce zajímá a kteří chtějí pomoci.

Přejeme Vám pokojné vánoční svátky s dostatkem času na odpočinek a přemítání a dobrý start do nového roku. Modlete se prosím s námi za dlouhodobé mírové řešení bojů ve Východním Kongu, aby bylo lépe postaráno o chudé a abychom i nadále mohli měnit tento malý kousek světa a zajistit tam tak lepší budoucnost. Děkujeme Vám za všechnu Vaši pomoc!

Se srdečným pozdravem,

Wolfgang, Lenka, Jos, Manuela a tým

Wolfgang s Dr. Peterem Blohmeyerem, německým velvyslancem, díky kterému jsme získali grant na školní budovu

Bankovní účet v české republice: Lenka Schmidt, FIO, 2800010193/2010, „Kongo“